

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.

Telefon 226

Abonament anual 200 lei.
Pentru străinătate 500 lei.
Pentru autorități 500 lei.
Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

„Rusia sovietică vrea pace și respectarea tratatelor” — a declarat dl Madgearu la congresul tineretului național-țărănist.

Pentru aceea a aprins în Spania cel mai îngrozitor foc al distrugerii și măcelului ?

După „larga remaniere”.

O surpriză fără rost și fără înțeles ar fi epitetul, care ar caracteriza mai bine ceea-ce d-l prim-ministru Tătărescu a oferit țării prin remanierea guvernului.

Un act, o acțiune numai atunci își pot dovedi rostul, când ele au un motiv util și bine definit, pe care își razimă existența. Orice acțiune, care nu cuprinde această condiție, o numește Românul: fără rost. Așa este și numai așa se poate numi marea ispravă săvârșită de d-l Tătărescu prin constituirea guvernului, pe care d-sa îl numește de „largă remaniere”.

Că guvernul, condus de d-sa era slab și neputincios în fața marilor nevoi în care se frământă țara, — o știm, o recunoaștem. E mare însă, uriaș de mare, deosebirea între nevoile, cari cereau un nou guvern și între cele-ce par ar fi determinat pe d-l Tătărescu la această surpriză.

Pentru că nu vedem cu nimic întărit guvernul de ieri, prin remanierea, în care o minte sănătoasă nu poate vedea decât tocmai contrarul: o slăbire și mai pronunțată a guvernului condus de d-l Tătărescu.

„...am socotit necesară o largă remaniere a cabinetului” — sunt cuvintele cu cari d-l Tătărescu a explicat motivele remanierii.

Ori, de fapt „larga remaniere” se confundă pe de-a întregul cu debarcarea din guvern a d-lui Titulescu, ministrul de externe și a d-lui subsecretar de stat Savel Rădulescu. Mai departe, totul se reduce la schimbarea de portofolii între vechii ministrii, plus o satisfacere a ambițiilor personale a unor tineri liberali, enervați de groaza că va trece vremea, fără ca ei să-și fi putut lipări cărți de vizită, cu titlul de înalți demnitari.

Nimic altceva nu rezultă din fizionomia noului guvern.

„Guvernul va continua aceeași politică externă, care a fost făcută de toate guvernele României întregele și al cărui executor a fost în ultimul timp d-l Ti-

tulescu, căruia îi aduc și pe această cale expresiunea întregii recunoștințe, pentru marile servicii pe care le-a adus în timpul colaborării noastre, țării și guvernului” — glăsuște d-l Tătărescu în a sa declarație-program.

Și drept „recunoștință pentru marile servicii” — debarcarea inelegantă cu care a fost onorat d-l Titulescu. Unde e deci sinceritatea d-lui Tătărescu? Ori crede d-sa, că — „continuând aceeași politică externă .. al cărei executor a fost d-l Titulescu” — prin schimbarea d-sale dela acest departament și-a întărit poziția guvernului și politica externă?

Evoluție și revoluție

I.

Lumea socială ca și lumea organică este condusă de legi implacabile, a căror respectare este însăși condiția de existență a vieții.

Instinctul de conservare al vieții, aflându-se în diferite împrejurări, trebuie să se adapteze mediului, pentru a se putea menține. Această adaptare a vieții la împrejurările ce-i condiționează existența, se face în mod evolutiv deoarece continuitatea numai în acest mod îi este asigurată.

Orice schimbare bruscă, orice transformare radicală dă naștere la apariții de realități dureroase. Drumul nou, pe care existența vieții își va purta pașii, trebuie să lege totdeauna trecutul de prezent și să oglindească în el directivele de viitor...

Căci totdeauna, aparițiile bruște de realități neprevăzute, cari n-au în plasma lor germinativă nici un caracter hereditar moștenit prin succesiunea generațiilor, nu sunt decât existențe efemere, dela o zi la alta, destinate inevitabilei peiri.

În afară fiind de realitățile vieții și fără a ține seamă de trecutul nostru plin de glorioase lupte, purtate pentru menținerea existenței, libertății și demnității noastre naționale — țărăniștii s'au aruncat cu frenezie în apele turburi ale democrației integrale, al cărei curent tumultuos îl duce la vale...

Nesimțindu-se în stare să merze spiritul evolutiv al simțămintelor românești și silind fiind, partidul să figureze în jidovita galerie a internaționalelor partide democratice, „vrednici” țărăniști au apucat voinicește țărânăcoapele practicelor revoluționare.

Orice explicație e inutilă! Și zadarnică va fi și orice încercare de a dovedi că, prin strecurarea în guvern a câtorva „haș”-iști enervați, remanierea ar fi dat țării guvernul, de care ea are nevoie!

Ce privește schimbarea de portofolii a vechilor miniștri, ea nu poate fi privită decât ca ceea-ce este: o schimbare în rău! Mutarea acestora dela obligațiuni, mai mult sau mai puțin cunoscute de ei, la altele necunoscute dar inerente preluării nouilor portofolii!

Cu alte cuvinte:

Schimbarea picioarelor, așezând dreptul în locul stângului și stângul în locul dreptului, — pentru ca mersul guvernului, — și cu el al treburilor țării, — să fie mai greoi, mai împleticit!

Pentru ei a dispărut sentimentul național după cum au dispărut și tradițiile noastre strămoșești. În schimb sufletul lor e plin de universalul sentimentalism jidovesc, pe care cu atâta predilecție îl difuzează în mase prin teorii revoluționaro-comuniste, cu care încearcă să falsifice spiritualitatea naționalistă, denaturând sufletul românesc al țărănilor prin practici internaționale-iudaice, cari contrazic, degradează și umilesc tot trecutul nostru, păcătuind dureros împotriva realităților istorice.

Desrădăcinați de pe linia trecutului românesc, au aflat, în bezna rătăcirii lor, lumina în inspirațiile talmudice, la flacărele cărora încălzindu-se, și-au stălicuit sufletul și-au aruncat partidul pe calea nenorocită a negativismului.

Cu toate că au în față durerosul dezastru al Spaniei, exemplul viu al rezultatelor democrației integrale, democrației noastre se îndârjesc în realizarea hidoasei utopii a Statului iudeocrat, cu dârzenia pe care și-o poate da doar inconștiența.

Toți sunt democrați și încă integrali!

Și pentru că sunt prinși în angrenajul democrației integrale, conform ordinului kehalului, se pregătesc pentru triumful integral al democrației.

Democrația integrală n'a reușit nicăieri și desigur n'are să reușescă nici aci, decât prin revoluții, și țărăniștii au înțeles acest lucru.

Pentru ce, oare, organele — „circumcise” — ale partidului naț-țărănesc „Dreptatea” și „Patria” apăra cu atâta îndârjire democrația integrală (progenitură amorfă a Internaționalei) și izbesc cu sălbatecă ură în na-

ționalismul viu și dinamic ce izvoarește din veacurile existenței noastre?..

Ce scop are apologia comunismului făcută în țara noastră și în mod public de șefi? Și care este tendința în îndemnul, pe față, la practici revoluționaro-comuniste?! Pentru ce au luat naștere și la ce altceva ar putea servi gârziile țărănești — mai bine populare — decât

la un războiu civil, care declanșat, ar sfârși totul?!

De ce?
Pentruca prin revoluție să se poată înfăptui planurile jidov-ești?

Dacă punctul de plecare al național-țărăniștilor este revoluția, — sfârșitul nu poate fi decât unul și inevitabil:
Prăbușire!

C. I. O.

Ecouri de presă.

Situația Poloniei.

Polonia, Varșovia:

Am avut norocul să ne procurăm, dintr'un izvor pe care avem cele mai bune motive, să le credem ca absolut demne de încredere, textul instrucțiunilor date presei germane de către Ministerul Propagandei Reich-ului.

După aceste d-rective confidențiale, comunicate tuturor organelor politice de către serviciile d-ruului Goebbels, trebuie veghat să nu se insereze articole îndreptate, sub o formă sau alta, contra Poloniei. Atențiunea redactorilor-șefi este în chip deosebit atrasă asupra necesității de a nu publica nici o aluzie, oricât de anodină ar fi ea, asupra „nedreptății minorității germane din Polonia”, deoarece informațiunile de acest gen ar fi de natură să aducă atingeri acordului germano-polon încheiat în 1924 și întinzându-se pe o perioadă de zece ani.

Totuși, adăogă circulara în chestiune, faptul de a trece sub tăcere oarecari fapte nu înseamnă deloc că guvernul Reich-ului se desinteresează de soarta Germanilor stabiliți în Polonia. Numai că, prin mijloace cuprinse în cadrul politicii sale externe, el speră să le vină în ajutor. Pentru moment avem nevoie de Polonia pentru a rezolva problema Memel-ului și Danzig-ului. Aceste două orașe vor vi alăturate Germaniei și coridorul va fi suprimit. Cât privește Polonia, ea va obține compensații în altă parte”.

Fără comentarii.

Daily Telegraph, Londra:

Polonia, cu populația sa de 24 milioane de suflete și care crește cu media de 500.000 pe an, poate mobiliza o armată de

5 milioane de oameni. Armata activă cuprinde 300.000 soldați și rezerva 4 milioane de bărbați instruiți militarmente. Numărul recruiilor acestui an se va ridica la circa 350.000. Serviciul militar este de doi ani.

Armata regulată cuprinde:
90 regimente de infanterie;
40 regimente de cavalerie, excepțional de bine antrenate;
21 regimente de artilerie u-

soară;
10 regimente de artilerie grea, dintre care unele vor fi echipate cu tunuri anti-aeriene.

Cea mai mare parte a ofițerilor superiori au luptat în timpul marelui război și în timpul campaniei contra Rușilor, în 1920.

Chiar în raport cu Germania, armata poloneză este un factor important în Europa. Reputația soldatului polonez, căruia i se cunoaște rezistența și curajul, nu mai trebuie făcută.

I. M.

AGITAȚIA țărănimii în Ukraina. Agenția „Havas” anunță din Moscova:

În unele părți ale Ucrainei agitația fățișă izbucnită în rândurile țărănimii continuă să crească.

Trupele ar fi primit ordine foarte severe spre a face față oricărei eventualități.

Pe de altă parte, se anunță că la Riazan, oraș situat la 250 km. de Moscova, soldații trimiși de curând să combată marile incendii izbucnite în turburările de acolo, refuză să dea ascultare șefilor.

Mișcarea de rebeliune ar fi fost reprimată imediat.

Incendiile au pricinuit pagube mari și au făcut numeroase victime.

Provocările revizioniste ale ungarilor

Radio Central anunță din Budapesta: Zilele acestea a fost desvelit la Budapesta monumentul generalului american Baudholz.

Generalul a fost membru în comisia interaliată din Budapesta, în momentul când capitala Ungariei a fost salvată de armata română, care a înfrânt hoardele bolșevice ale lui Bela Khun.

În loc să mulțumească pentru aceasta bravei armate române, cercurile revizioniste ungare au

obraznicia să susțină „că generalul Baudholz a fost acela, care a intervenit pentru combaterea barbariei ocupanților români”.

Monumentul reprezintă pe Baudholz stând în picioare lângă sabie sau pumnal și având doar un bici în mână.

Unele ziare maghiare vor să vadă în aceasta „că Baudholz n'a avut nevoie de nici o armă lângă de români, întrebându-l contra lor numai biciul”.

